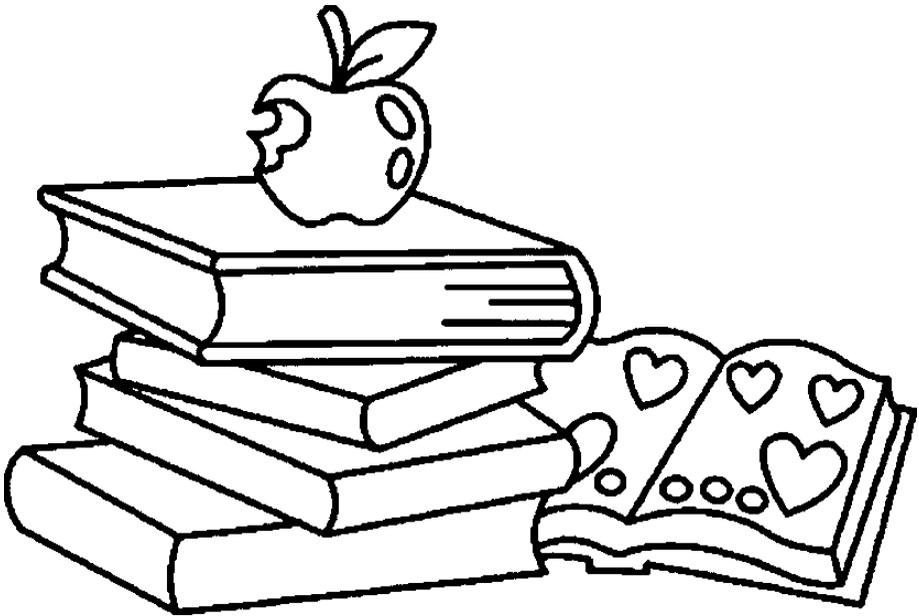

Kiskunhalasi Evangélikus Egyházközség kiadványa

2010. Tanévnnyitó

3. Évfolyam, 3. Szám

Erős vár a mi Istenünk!

Elérhetőségeink:

Evangélikus Egyházközség

6400 Kiskunhalas

Szilády Áron u. 22.

Honti Irén lelkész: 06 20-824-56-29 és hirene@citromail.hu

Lakás: Kiskunhalas, Erdei F. tér 5/B.

Andriska Pál felügyelő 06-20-824-47-85 és 77/422-379

Lakás: Kiskunhalas, Gyöngyvirág u. 22.

Rendszeres alkalmaink

- Vasárnaponként 10 órákor istentisztelet tartunk imaházunkban
Minden hónap utolsó vasárnapján úrvacsorát vehetünk.
- Minden hónap 2. vasárnapján
10 órákor családi-ifjúsági istentiszteletet tartunk.
- Szombatonként este 6 órákor ifjúsági összejövétel
- Péntekenként 9-10 óra: hivatali fogadóórát tartunk irodánkban.
- Minden hónap utolsó szombatján este 6 órákor
taize-i imaest evangélikus imaházunkban, amelyen különböző felekezetek
együtt énekelünk, imádkozunk az egység jegyében
- Havonta egy alkalommal szombat este 6 órákor „családi kör” keretében közös zenélés-éneklés és testvéri beszélgetés
- Hetente egyszer délután 5 órai kezdettel bibliakör felnőtteknek
- A hittanórákat több csoportban tartjuk, megbeszélés szerint a családokkal

Bármilyen kérésével, igényével: pl. személyes beszélgetés, vagy keresztesztelési temetési szolgáltatások, megtalálhatóak vagyunk a fenti elérhetőségeinken.

Kérjük, tekintse meg honlapunkat: <http://kiskunhalas.lutheran.hu>

Örömmel és szeretettel...

„Az én Atyám mind ez ideig munkálkodik, én is munkálkodom...” János ev. 5. 17.

Szívesen gondolkodom erre az igére. Nem a fárasztó munkálkodást hallok ki belőle, hanem sokkal inkább a lendületet, az aktív, örömteli hozzáállást, egy mégis lelkesedést. Isten, a mi Atyánk hiszem, hogy jó kedvében teremtette meg ezt a világot, a természetet, az életet, az embert... és azóta is fenntartja, működteti a fejlődést. Atyánk gondot visel rólunk, felhozza napját jókra és rosszakra. Nem azt nézi, hogy megéri-e, hogy az ember megérdemli-e... Jézus is ezt tette. Gyógyította a betegeket, tanította az embereket, kiüzte az ördögöket, jót tett ahol csak tudott. Példája két évezreden át világít a végtelen belső szabadságról, az abszolút bátorságról, az isteni, páratlan szeretetről. Megérté? De hiszen keresztre feszítették... Mély meggyőződésem, hogy csak így éri meg, mert a JÓ önmagáért JÓ.

Elkezdődött egy új tanév. Feladatok várnak ránk: tanulás, munka, külön bevállalt programok, és szeretnénk ezeket jól végezni. Nemcsak azért, mert elvárják tőlünk, mert elvárja az iskola, a tanár, a szülők, hanem mert az igényes emberben benne van az a belső meggyőződés, hogy saját magammal szemben is elvárásaim vannak. Azt kívánom a kedves olvasónak, legyünk nagyon igényesek önmagunkkal szemben is és a belső igények legyenek ugyanolyan fontosak, mint a külső elvárások. Sőt...

Az új tanév hajnalán felmerül a kérdés, hogy mit hoz ez az új tanév, milyen lesz. Nos, ősi egyetemes igazság, hogy azt hozza majd, amit belefektetek, amit kihozok belőle, olyan lesz, amilyenné alakítom. Fontos, hogy legyenek céljaink, terveink, „stratégiánk”, hogy mit szeretnénk elérni, hogy a felé tudjunk startolni és abban kitartani. Nem könnyű ez manapság, hiszen oly sok hatás ér, ami elvonja a figyelmünket a feladatainktól. Szívből kívánom, hogy tudjunk szelektálni, értelmesen lemondani pl. a gyerekek a túl sok játékokról. Kívánom, hogy tudjunk helyes önfegyelmet gyakorolni a mindennapokban. Vallom, hogy első a feladat, és csak utána jön a szórakozás, a lazítás. Egy jól elvégzett feladat nagy megelégedettséggel, örömmel tölt el és erősíti az önbizalmat, önbecsülést.

Meggyőződésem, hogy feladataimat az Élet Istenétől kaptam, és nem csak úgy tekinthetem, hogy az fárasztó, hogy az teher, hanem úgy is, hogy az lehetőség, egy személyesen nekem ajándékozott feladat. A földi síkú emberi erőfeszítés önmagában kevés. Kell a lendület, az odaadás, a lelkesedés. Isten arra teremtett és arra hívott, hogy Vele járjam életem útját, az Ő társaként, szeretett gyermekeként. Minden mássá lesz, ha Vele, az élő Jézussal megbeszélem feladataimat, ha Tőle kérek erőt, kitartást, bölcsességet naponta. Az életnek azt a többletét, amely igazán emberré, emberivé tesz, Tőle tanulom, kapom, így az odaadást, a lelkesedést, a feladataim lelkiismeretes végzését, a bátor helytállást is. Krisztus nyomán felismerem, hogy nemcsak a tudás a lényeg, hanem a szeretet, a bölcsesség, a lelki-szellemi értékek is. Szívből kívánom a kedves olvasónak azt a „megértést”, azt a felemelő érzést, hogy így tudjuk látni és végezni feladatainkat az élő Isten dicsőségére és önmagunk boldogulására. Örömmel és szeretettel.

Honti Irén

Így szól a pap a hívekhez:

– Jövő héten a hazugság bűnéről fogok prédikálni. Hogy megértsétek, miről is van szó, olvassátok el Márk evangéliumának 17. részét.

A következő vasárnap a szöszékre lépve megkérdezte a híveket, hányan olvasták el Márk evangéliumának 17. részét. A templomban minden kéz a magasba emelkedik.

– Márk evangéliuma csak 16 részből áll – mondja a pap ravasz mosollyal az arcán. – Most pedig hallgassátok prédikációmát a hazugságról!

Az iskola üzenete

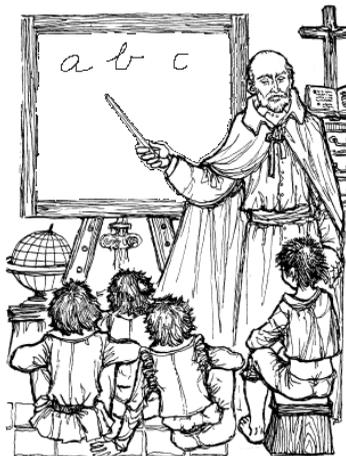
Közeledik a tanévkezdés. Ki így, ki úgy, de készülünk rá. Ennek oka annak felismerése, hogy az iskola örök értékek hordozója, közvetítője.

„Az iskola tiszteletre méltó hely. Itt tanulod meg a szükséges tudnivalókat, melyekkel egykor magadnak és másoknak hasznára lehetsz.” Ezt a bölcsességet egy 1890-ben kiadott, harmadik osztályosoknak írt tankönyvben írták le megszívlelendő illemszabályként. A ma emberének is fontos lehet ez az üzenet.

Az iskola arra is buzdít minden gyermeket, hogy csak a jól végzett és lelkiismeretesen teljesített munka lehet eredményes.

Ezt a 120 évvel ezelőtti tankönyv írója így fogalmazta meg a „Tanulás” című versikében:

„Ujjából tudományt egy ember sem szopott.
Hova mit sem tettél, kincset ne keress ott!
Régen eshetett, csak egyszer bolondjába,
Hogy sült galamb repült az éhes szájába.
Megverte az Isten mind a két kezével,
Ki keveset gondol kötelességével.
Aki nem tanulja, mi a hivatása,
Szerencséjének már előre sirt ása.”

Az iskolával szemben napjainkban komoly és határozott a követelmény azon a területen is, melyet a köznyelv a nevelés fogalmával kapcsol egybe. Olyan érték-hordozó jellemvonások kialakítását várja el, melyek ma még csak közhelyként, frázisként hangzanak el: lelkiismeretesen végzett munka, rend, haza, hazaszeretet, tisztesség, becsület, család, szorgalom, tisztelet, hála, kötelesség-tudat...stb. Fontos, hogy ezek értelmet és tartalmat kapjanak azon túlmenően is, hogy mint erkölcs-tan tantárgy feldolgozandó témái is lesznek az iskoláknak. Az oktatási intézményeknek is érdeke, hogy ebben mind a szülők, mind a gyermekek jó partnerek legyenek.

Erkölcsei, hitbéli megerősödést várunk az új tanévtől. Ebben az iskola azzal is segíthet, ha nyitott szívvel tekint egymásra család és iskola, nevelő és gyermek, ha kölcsönös bizalomra épül az éves munka. Természetesen a hatás megnövelhető az által, ha munkánk megkezdése előtt imádsággal kérjük Isten segítségét.

Munka előtt:

Hozzád fohászokodom, édes Istenem,
Munkálkodásomat neked szentelem.
Mert te munkára alkottál,
Amidőn ép testet adtál.

Erőt, egészséget adj mindazoknak,
Akik szent nevedben híven dolgoznak.
Hogy jó kedvvel munkálkodjunk,
S ily munkával téged áldjunk.

Legyen szent áldásod fáradozásomon,
Mert habár az ember vérig izzadjon,
Ha áldásod nincsen rajta,
Munkájának semmi haszna.

Ezt az imádságot több mint 100 évvel ezelőtt ajánlották az elemi iskola tanulóinak, de még ma is időszerű. Mindennapi munkánk megkezdése előtt is imádsággal kérjük Isten segítségét. Eredményes befejezésükre pedig ne felejtünk el köszönetet mondani.

Az 1930-as években Kiskunhalas egyik iskolájában így imádkoztak:

Tanítás előtt:

Atyánk, add ránk áldásodat,
Hogy jól töltsük el napodat,
Hogy ne legyünk itt hiába,
E szent célú iskolába.
Áldd meg a mi leckénket,
Hogy nemesítsük lelkeinket,
És áldhassuk Teremtőnket,
Most és mindörökké, Ámen.

Tanítás után:

Atyánk, add ránk áldásodat,
Hogy jóvoltodból ma is előre jutottunk,
Magunk és világunk megismerésében.
Kérünk, vezess minket tovább
Az igaz élet útján, a jóság és boldogság felé.
Áldd meg hazánkat, szüleinket, nevelőinket
Mindannyiunkkal együtt, hogy mi is
Áldjunk téged, most és mindörökké, Ámen.

Az iskola feladata, célrendszere – sokszor politikai törekvéseknek megfelelően – gyakran változik. Értékközvetítő szerepe azonban örök azáltal, hogy nemcsak az ismeretszerzésre, de a lélek formálására is gondot fordít. Ez is fontos üzenete ma az iskolának.

Hozzon az új tanév a családoknak, szülőknek, nevelőknek és gyermekeknek erkölcsben és hitben való megerősödést.

Dr. Gszelmann Ádám

A gyerekek arról tanulnak a vasárnapi iskolában, hogyan teremtett Isten mindent, beleértve az embert is. Jancsit nagyon érdekli a történet, főként az a rész, amelyik arról szól, hogy Évát Ádám bordájából teremtette az Úr. Pár nappal később, egy délelőttön anyukája látja, hogy Jancsi még mindig az ágyban fekszik, látszólag betegen.

- Mi a baj, Jancsi?

- Hát... Fáj az oldalam... Azt hiszem, feleségem lesz.

*

Őszinte ima

Uram, adj türelmet... de azonnal!

A 121. Zsoltár

Miközben azon tűnődtem, hogy a kiadványunk számára hogyan rövidítem le a Kirándulás/Zarándokút történetet, már azt gondoltam, hogy nem tudom ezt megtenni. Talán nincs is értelme, hiszen igazi jelentősége azok számára van, akik részt vettek benne.

Ekkor egy folyóiratban megjelent cikk felhívta figyelmemet a 121. zsoltárra. Amikor elővettem a Bibliát meg sem lepődtem, hogy ez a „Zarándokének” kezdő fejezete.

„Tekintetem a hegyekre emelem:

Honnan jön segítségem?” – indul az első bekezdés, jelezve, hogy most is szinkrontörténesek tanúja vagyok. Majd a zsoltáros válasza, a számunkra is egyetlen lehetséges válasz:

„Segítségem az Úrtól jön, aki az eget és a földet alkotta.

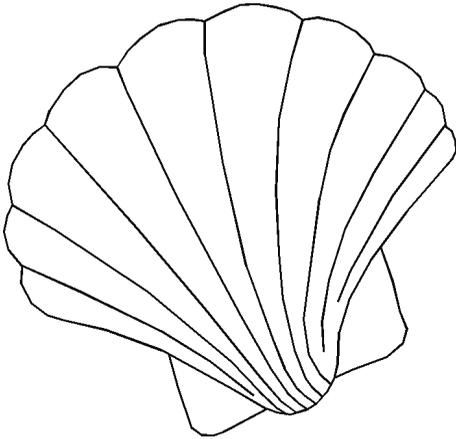
Nem engedi, hogy lábad megtántorodjék.”

..... és a fejezet befejező mondata:

„Az Úr megőriz téged minden bajtól, megőrzi életedet.

Megőrzi az Úr jártadban-keltesben, most és mindenkoron.”

Jó, ha tudjuk, és soha nem feledkezünk meg róla; Isten nem vezet másféleképpen gyermekeit, mint amerre Ők is mennének, ha ismernék sorsuk ösvényét az Isteni Terv szerint. És bármennyire szeretnénk, ez nem jelenti azt, hogy soha nem történik velünk semmi nehézség; nehezen feldolgozható események, olykor tragédiák. Mint ahogy kirándulásunkon is történtek fájdalmas és első pillanatban érthetetlennek látszó események. Viszont a lényeg az, hogy bárki, aki ott és akkor átélte (olykor megszenvedte) az tudja belőle levonni a neki szóló üzenetet, tanítást. Amennyiben ez nem történik meg, akkor nem marad más csak a fájdalom, nem következik be a feloldozás és ekkor az áldozat értelmetlenné válik. Aki kifelé, és nem önmagában keresi a választ – a történesek okára és nem a céljára koncentrálnak – annak hiábavalóvá válik az áldozata.

Amikor megtapasztalhattuk elesettségünkben azt a csodát, hogy a Teremtő válaszul imánkra segítőkész emberek csapatán keresztül hogyan terelget, vezet, és mennyire konkrétan és fizikai szinten érzékelhettük meg a jelenlétét.

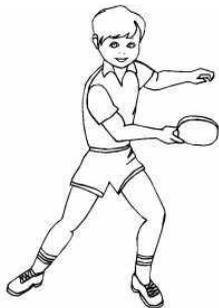
Mert, ahol az emberi logika, értelem csak rázza a fejét megoldhatatlannak vélve a helyzetet, azokat a hézagokat csodával pótolta a Teremtő Isten, aki Jézus Krisztuson (a Királyon) keresztül mindvégig kezében tartotta az eseményeket, jelezve személyes jelenlétét, gondoskodását.

Ahogy Gyökössy Endre is megfogalmazta:

„Csak egyetlen életes megoldás van, újra belesimulni az általa mutatott irányba, vonalba és tempóba, amit Jézus tart – változatlanul és öröké. És akkor megnyugszik a szív, és ismét miénk a „lélek nyugalma”.

*Rózsa
2010. augusztus 9.*

Ép testben ép lélek

Elkényelmesedett világban élünk, sok egészségtelen ételt fogyasztunk. Emiatt megnőtt a mozgás jelentősége. Sajnos a családok valamint az iskolák nagy része sem mutat jó példát a testedés területén. A mozgás megerősíti, ellenállóvá teszi szervezetünket. Emiatt különösen a fejlődő szervezetnek van nagy szüksége rá. Közös labdázás, pingpong-csata, illetve családi kerékpár- vagy gyalogtúra a sport mellett még remek szórakozás is.

Megváltozott világunkban a sportoló fiatalok szüleinek jelentős anyagi terheket kell elviselniük. Ezt úgy érdemes tekinteni, mint egy befektetés az egészség érdekében. Még mindig jobb, mint gyógyszerrel vásárolni valamilyen betegség miatt.

Jómagam főként hosszú távú futó (félmaraton, maraton (42km) illetve ennél hosszabb távú) valamint triatlon (úszás, kerékpározás, futás) versenyeken indulok. Ezek több órán keresztül tartanak. Az eddigi leghosszabb időtartamú versenyem több mint 33 óra volt. Fő célom mindig a táv teljesítése. Joggal kérdezhetné az olvasó, hogy ez mennyire szolgálja az egészség megőrzését. Az edzések során vigyázok, hogy az általam húzott határt ne lépjem át. A hosszú távú versenyek felkészülésénél fontos szerepet játszik a fizikai edzés mellett a lelki ráhangolódás.

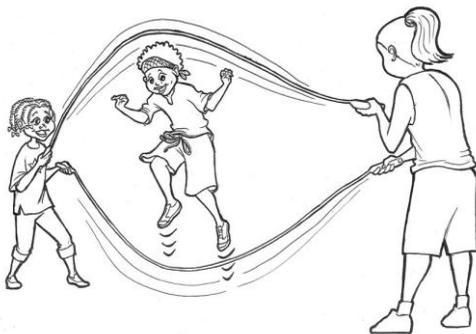
Balczó András, a nemzet sportolója (olimpiai és világ bajnok öttusázó) még aktív korában élménybeszámolót tartott. Egy sportoló barátom olyan céllal ment el, hogy valamilyen edzéstítkot megszerez a világhírű sportolótól. Csalódott. András, aki evangélikus lelkész fia, egész végig a hitről beszélt. Ez az az „erő”, amely segít a jobb teljesítmény elérésében.

Lankadó fizikai erőmet én is a hit erejével egészítem ki a versenyek során. Ezt a hitet hívom segítségül az élet más területén is.

A sport megtanít küzdeni egy célért, kitartásra nevel, örömet valamint sikerélményt ad. Az egészséges test biztosít otthont a pozitív gondolatoknak. Vigyázzunk egészségünkre!

*Jeszenszky Péter
presbíter*

A drámai tények és a keresztény ember lehetősége

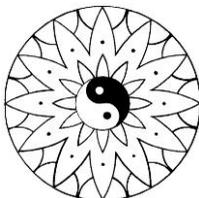
A WHO szerint a lelki zavaroknak a XX. század során megfigyelhető elterjedése nagyobb mértékű volt, mint a világ lakosságának rohamos gyarapodása. A lelkileg labilis emberek száma nagyobb mértékben nőtt, mint a lelkileg stabil embereké. Ez a sajnálatos tény az alábbi tényekre vezethető vissza: a családok szétesése; a hagyományokkal való szakítás; a tömegben való elmagányosodás. Az ember kritikus mértékben elszakadt természetes létformájától és hagyományaitól. Ezáltal az ember elszakadt attól a külső fogódzótól is, amely az évezredek, (örök jó) játékszabályok közvetítésével tanítja az embert az életre. Szükség van olyan szemléletre, amely család-közösségbarát, amely az emberek közötti megbocsátást, a házastársi összetartást célozza meg; továbbá olyan kapcsolatbarát szemléletre, amely elősegíti a szeretetben megvalósított együtt és egymásértélést.

Az ezredforduló barométere vihart és záport mutat. A légkör egyre hidegebb lesz körülöttünk, még a jóléti országokban is. Egyszerűbben keresik a védett biztonságot, a helyes tájékozódást és a lelki vigaszt.

Fontos, hogy az ember újra beágyazódjon a fizikai léten túli lét alapjaiba. Itt van a keresztény ember nagy lehetősége. Krisztus megtanít arra a megértésre, toleranciára, empátiára, elfogadásra, megbocsátásra, amely összetartja és megszépíti kapcsolatainkat; megtanít tisztelni a hagyományainkat egy posztmodern korban, akkor is, ha az ember kisebbségben érzi magát; és Ő az, aki kiformalja az emberben azt a belső tartást, emberi méltóságot, amely egyéniséggé teszi az embert. Krisztusban megadatik az ember számára a védett biztonság, a helyes tájékozódás és a lelki vigaszt, amely minden ember ősi vágya.

Krisztus hív minden kedves olvasót: „Kövess engem!” A döntés mindig a miénk.

Elisabeth Lukas nyomán

Tíz lépcső

Szórd szét kincseid - a gazdagság legyél te magad.

Nyüdd szét díszeid - a szépség legyél te magad.

Feledd el multságaid - a vígság legyél te magad.

Égesd el könyveid - a bölcsesség legyél te magad.

Pazarold el izmaid - az erő legyél te magad.

Oltsd ki lángjaid - a szerelem legyél te magad.

Úzd el szánalmaid - a jóság legyél te magad.

Dúld fel hiedelmeid - a hit legyél te magad.

Törd át gátjaid - a világ legyél te magad.

Vedd egybe életed-halálod - a teljesség legyél te magad.

Weöres Sándor

Intelem mái prófétáinkhoz

Nehogy már azt higgyétek,
hogy ti vagytok a látók,
a bölcsek, a tiszták, akik felett
egy tűzoszlop világolt.

Nehogy már azt higgyétek
hogy poros-eres lábatok mögött
friss, ifjú népek keresik majd
a földi meg az égi örömet.

Nehogy már azt higgyétek,
vértanúitok izzanak a múltból,
vagy a jövőből ragyogó századok
köszöntenek fiús hajluktukból.

Nehogy már azt higgyétek,
valami döbbenetesen nagyszerűt
vár tőletek az a sok-sok szerencsétlen,
ki rí és ríkat, vonít meg üt.

Pár ezer éve volt úgy, hogy
prófétákat vártak a népek;
ma a kiégettek, a neuraszténiások
csak egy épkezláb embert szeretnének.

Pár ezer éve volt úgy, hogy
térdre egy csodás halfogás omlasztott;
ma az tekint könnyes szemmel az égre,
ki egy mosolygó arccal találkozhatott.

Észre se vegyenek benneteket,
nem fontos, hogy mi van rajtatok,
csak ha kilöktek, ha elsodortak,
fájó ürként ott maradjatok.

Észre se vegyenek benneteket,
olyan mindegy ajkatokon a szó,
csak ha öklük elhallgattatott,
csend üljön rájuk, nehéz és fojtó.

Észre se vegyenek benneteket,
kezetekben mellékes a munka,
csak ha lekötözték tagjaitokat,
ne legyen erőtök a simításukra.

Észre se vegyenek benneteket,
míg köztük vagytok, kínlódva, égve,
csak ha eldugtak már a föld alá,
keressék őrzöngve: hová lett a béke?

S ha majd megáll bennük dermedten az ütő,
s légszomjas kezük reszketve tapogat,
az eltűnt szép, jó, igaz helyén
ismerjék fel üres nyomokat.

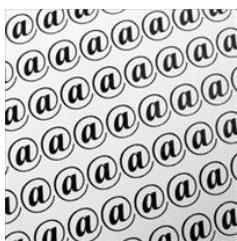
S ha majd megáll bennük dermedten az ütő,
s a Semmi tája feléjük a torkát,
akkor lehelem Lelkem nyomotokba,
hogy felszikkazzék bennük is az ország!

Lénárd Ödön

Korunk népbetegsége: a média- és Internet-függőség

Mesterséges valóságok és a valóság

Itt alapvetően a tévé és az Internet világa kerülhet nagyító alá, de én megemlítem a mobiltelefont is. E hármas rendkívüli módon meghatározza életünket, mindennapjainkat. Beleszólnak szabadidőnkbe, fejlődésünk irányát sok tekintetben meghatározzák.

A legérintettebb korosztály a hittanosaink, akikkel kontaktusban vagyunk. Az ő korosztályuk a leginkább érintett a témában, az ő jövőjüket határozza meg a média és az Internet a legmaradandóbban. S nekik nemcsak előnyeit, de árnyoldalait is könyörtelenül megmutatja a virtuális világ.

Találtam egy nagyon jó német tanulmányt, amelynek gondolatait segítségül hívtam a készülés során. Ennek a tanulmánynak a címe: „Gyermekként és fiatalként virtualitás és realitás között.”

Idősebbektől már többször is hallottam, hogy amióta tévé van, azóta nincsenek közösségek. Amikor még nem volt tévé, az emberek kimentek, kiültek az utcára. Trécseltek, pletykáltak, meséltek magukról, megvitatnak sok mindent. Aztán megjelent a tévé, és amikor mindenkinek lett tévéje, az emberek otthon ragadtak. Elkezdtek szeparálódni és begubózni. A közösségek fokozatosan le is épültek; ma már nem sétálnak az emberek, nem ülnek ki a ház előtti kis padokra.

De mostanra már az is jellemző, hogy több tévé van egy házban, és sok gyerekszobában teljesen természetes, hogy van külön tévé. Legújabban a tévé mellett a számítógép is megtalálható. És nem kevés esetben a kettő párhuzamosan megy. Sok gyerek és fiatal tölt naponta órákat a képernyők előtt.

Mivel a világ, amelyben élünk, formál bennünket, ezért azt kell mondanunk, hogy az a virtuális világ, amelyben sok gyerek és fiatal szinte már otthonosan mozog, kihat rájuk, formálja őket. És minél fiatalabb, kiforratlanabb valaki, annál kevésbé van felvértezve valós élettapasztalattal, amely pedig jó viszonyítási alap lehetne.

Az utóbbi évek neurobiológiai megfigyelései, a valós életben és a virtuális világban megszerzett élettapasztalatok összehasonlítása során felállítottak egy nagyon fontos alapszabályt a médiában: amennyiben a médiumok kiegészítésként vannak jelen az ember életében, akkor ez jó hatással van az emberek életterére és képességeire. Ha viszont pótlékként funkcionálnak, akkor az emberi életter és képességek visszafejlődését, leépülését okozzák. Ez még inkább érvényes gyermekek és fiatalok esetében, akiknél fiziológiai átalakulást, változást is okoz az agyi struktúrában. Tehát nem mindegy, hogy ad, gazdagít, a fejlődés során, vagy éppenséggel szegényít, elvesz az embertől időt, energiát, agyi képességeket.

A neurobiológia az elmúlt években érdekes felismerésekre jutott, amelyek komoly pedagógiai konzekvenciákat vonnak maguk után. E szerint az emberi agy fejlődése során az öröklődésnél sokkal nagyobb százalékban meghatározóak az életkörülmények, a valós élettapasztalatok. Az agy plaszticitása rendkívüli, ezért nyomot hagy rajta minden környezeti tényező. Minél teljesebbek az élettapasztalatok, minél több élmény éri az embert, annál több agyi terület van megszólítva, stimulálva, és annál differenciáltabb lesz a felnőtt agyszerkezet, és ezáltal az intelligencia, a kreativitás, az empátia, a szociális kompetencia, és egyéb kulcsképeségek szervei alapja is. Ha tapasztalatokat gyűjtünk a valós életben, a realitásban, akkor mindig teljes élményekről van szó, amelynek során minden érzékszervünk a megfelelő helyzetben igénybe vétetik. Persze itt nemcsak szervei fejlődésről van szó, hanem együttal az egyéniség kialakulásáról is.

Például ha két rég nem látott ismerős szívesen beszélgetne nyugodt körülmények között, sétálnak egyet, kiscserélik közös gondolataikat. Merőben másként zajlik mindez az Interneten történő chateléskor. Csak az ujjak mozognak. Nem kell sétálni, nem kell helyet keresni, nem kell megbeszélni... Itt a valós körülmények nem játszanak szerepet.

Ebből le lehet szűrni, hogy a valósághoz képest a virtuális világból kimaradnak bizonyos dolgok, amelyek elengedhetetlenek lennének a felnőtté válás során.

Az internetes chateléssel kapcsolatosan pedig szeretném egy nagyon érdekes jelenségre felhívni a figyelmet. Először a rádióban hallottam erről egy gyerekevelési műsorban. Maguk a megkérdezett gyerekek mesélték a következőt: „Mondjuk, van két osztálytárs, egy csaj, meg egy srác, akik msn-en sulis után bevallják, hogy tetszenek egymásnak és szerelmesek. Aztán másnap, a suliban, amikor igaziból találkoznak, nem történik semmi, úgy viselkednek, mint két idegen, mintha előző este nem is msn-eztek volna. Ez két külön világ. Ezek nem találkoznak.” „Az emberek mások msn-en. Káromkodik, aki egyébként nem szokott. Megnyílik, aki egyébként zárkózott.” „A szakítás jobb msn-en, mert nem látod a másik arcát. Így könnyebb elviselni.”

Ezek a megszólalások megdöbbentőek. Teljes természetes nekik, hogy van egy valós világ, amelyben élnek, és van egy virtuális világ, amelyben megváltoznak az emberek, akár a saját személyiségük ellentétévé válnak. Aki a valós életben emberi kapcsolataiban bizonytalannak érzi magát, a virtuális térben fals adatokkal ismerkedik, lehet, hogy ott gyűjt barátokat, de bizonytalansága a való életben nem fog szűnni, sőt erősebb lesz. Annak a realitása, hogy a való életben boldogul, szépen, lassan leépül.

Azt hiszem, nagyon el lehet veszni a virtualitás és a realitás között félúton. Főként a gyermekek és a fiatalabbak vannak veszélyben, éppen kiforratlan értékrendjük, tapasztalatlanságuk miatt.

Susan Greenfield angol agykutató állítása szerint a mai fiatalok túl sok időt töltenek képernyő előtt egy interaktív, virtuális, vetített világban. Ennek legfőbb oka szerinte, hogy a virtuális világ egy sokkal biztonságosabb, megnyugtatóbb világot tár elénk, mint a körülöttünk zajló, zűrzavaros, háromdimenziós élet. Ő mondja: „Gyermekeink egyre inkább olyanokra hallgatnak, olyanokhoz igazodnak, akiket személyesen nem ismernek, hiszen folyvást az Interneten kalandoznak, képernyőn barátkoznak, átlagosan napi hat órán át kétdimenziós világban élnek.”

Mindez szomorú és ijesztő, mert sok veszélyt rejt magában. A gyerekeknek és fiataloknak mindenképpen támogató segítségre és védelemre van szükségük, mivel koruknál, tapasztalatlanságuknál fogva nem fogják fel, nem látják meg az Internet hasznossága mellett annak a veszélyeit. Szükségük van tanároknak, szülőknek, nevelőknek, lelkeszek védelmére. Foglalkoznunk kell a problémával és nemcsak egy előadás erejéig.

Fontos lenne, hogy a gyerekszobában ne lehessen külön Internet-hozzáférés. Legyen az Internet pl. a nappaliban, ahol felügyelni lehet a gyermek netezési szokásait. Fontos, hogy alternatívát tudjunk adni a gyerekeknek arra nézve, hogy mit kezdjenek magukkal, ha unatkozni kezdenek. Valós élményekre van szükségük már kisgyermekkorától. Tudatosan kell törekedni arra, hogy ezek a valós élmények felülmúlják a virtuális világ nyújtotta élményeket.

Manke-Lackner Eszter

Utazás Székelyföldre

Hála Istennek, volt szerencsénk ez év júliusában a székelyföldi emberek szeretetét megismer-
ni, akik úgy fogadtak minket, mint régen várt testvéreket az anyaországból.

A szemet gyönyörködtető táj, az otthonaik egyszerű szépsége, a Jó Istentől ajándékozott szere-
tetük igazi élmény volt számunkra. Kicsi falvaikat, több száz éves templomaikat féltő gondosko-
dással őrzik és ápolják. A templompadok sorain és a meszelt falakon a hívő emberek gyönyörű
munkái díszelnek.

És ami meglepő volt számunkra: gyakori a templomaikban a magyar nemzeti zászló. Ők szo-
rongatott helyzetekben sem tagadták meg magyarságukat.

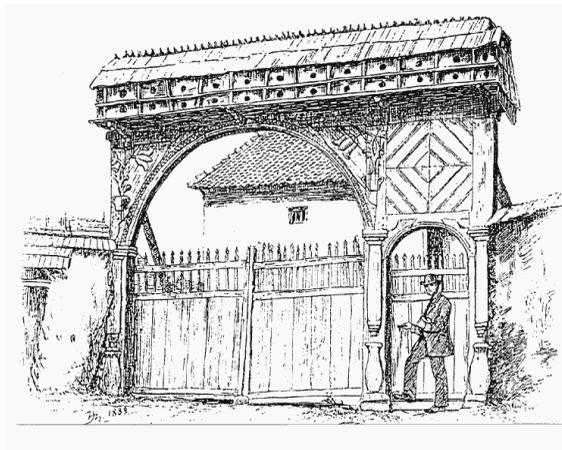
Van hitük és vannak elveik, amelyek példás szeretettel és összefogással társulnak.

Minden elismerésem a lelkiismeretes vezetőknek, és a kedves vendégfogadó családoknak,
akik életre szóló élményben részesítettek bennünket.

Ezért merem javasolni a székelyföldi kirándulást azoknak a fiataloknak és szülőknek, akik
többre értékelik a székely testvérek szeretetét, mint a több csillagos szállodák kényelmét.

Evangélikus testvéreimet szívből kérem, hogy ne szégyelljük magyarságunkat, inkább örül-
jünk annak, hogy ebbe a hazába teremtett az Úristen és tekintsük fontosnak gyökereinket, értékein-
ket, népünket.

*Dévai Sándor
gondnok*

Természetes igények

A gyermekkor természetes igénye: szabadság. S a mai gyermeket szinte ketrecbe kényszerítik.

A felnőttkor természetes igénye: élet. S a mai felnőtt, vagy alig-él, vagy maga és mások rová-
sára, rejtek-utakon él.

Az öregkor természetes igénye: nyugalom. S a mai öreg, minthogy korábbi igényei ki nem
elégülhettek, még a sír szélén is szabadságot és életet akar.

Weöres Sándor

A hagyományról

„Mit csinálsz? - kérdezte az öreg embert a szomszédja.

Mangófacat ültetek.

És enni is akarsz azokról a fákról?

Nem... A minap az jutott az eszembe, hogy egész életemben élveztem a mangó gyümölcsét, amit mások telepítettek.”

Ezt üzeni nekünk korunk nagy bölcse, Anthony de Mello.

Egy kötetlen beszélgetés közben azt találtam mondani, hogy utolsó pillanatban vagyunk, hogy megmentsük a hagyományainkat, hogy átmentsük az értékeinket az utókor számára. Tényleg hagyunk kell, hogy kihaljanak a hagyományaink? Nem túl nagy pazarlás elfelejteni őket? A Busójárást..., most lett világ örökség... Vagy a megtisztulást adó böjtöt? Ezeknek üzenete van számunkra.

Mi is az a hagyomány?

A Hegedűs a háztetőn tejesembere szerint: A hagyomány tart bennünket életben, az írja elő, hogyan viselkedjünk, hogyan együnk és mit, és mit viseljük, azt a sok terhet... Hagyomány az is: szeretni a szülőket, tisztelni az öregeket, és hallgatni a bölcseket. Nálunk a fiúk szorgalmasak, a lányok szépek. Szépek, mint az első tavaszi hóvirág. De ez már nem csak hagyomány, ez hozomány...” – énekelte anno Hofi Géza.

A hagyományok ma sok mindenben átsegíthetnének. Olyan korszak közeleg, amikor szilárd hit kell élnünk a jelenben és átmenteni az értékeket a jövő számára.

A pénzvilág elvakít, nem hagy időt arra, hogy lelkieken felkészüljünk a hétköznapiakra, a pihenésre, és végül, de nem utolsó sorban az ünnepekre. Ez egy fegyver, a Kísértőé. Irodalmi és történelmi ismereteink felületesek. Olyanok vagyunk, mint a megtépázott gyökerű fa. Nem akarjuk megismerni a bensőnk mélységét, nem gondolkodunk el életünk, sorsunk felett. Az „elektromos dobozból” ömlő szlogenek után vágtatunk. Valódi emberi kapcsolataink széthullottak. Hogyan is áradhatna így tisztán a szeretet?

Oly keveseknek jelentenek valamit az ünnepek. Sokan képtelenek megélni pl. a tavaszt, KRISZTUS FELTÁMADÁSÁT, a természet, önmagunk újjászületését. Már nem érzi és nem érti az ifjúság, - és sajnos nemcsak ők, - hogy a hagyományok igenis részesei lehetnek a mának.

Válságban a család, a társadalom, a szeretet, a hit. Hogyan is tévedtünk el? Rohantunk az eszköz után, a pénz után, közben nem hagyunk időt magunknak felkészülni az ünneplésre. Eltolódta a dolgok a külsőségek felé. Nem készítjük fel a lelkünket az ünneplésre. Csak élvezni akarjuk az életet. Rettogunk a szenvedéstől, a haláltól. Így utasítjuk el a tisztulást. Teli vagyunk túlvállalt, teljesíthetetlen feladatokkal. Az örömök helyett bánattal.

Nem tanultunk meg várakozni valami szépre és jóra, mert rohanni, dolgozni kell. A gyermekeinktől is elvettük a várakozás örömét. Nem tudunk már velük együtt ünnepelni. Már a nagy dolgoknak sem tudunk örülni, nemhogy a kicsiknek.

Mennyivel jobb lenne megélni a csönd és a nyugalom pillanatát, amikor a Szentlélek üzenhet nekünk. Mennyire jó lenne megélni a régi értékek megtartó erejét ebben a mai nehéz időben és ápolni a hagyományainkat hittel és szeretettel.

Szűcs Erika

„Már MOST készen vagyok...”

A kapitány a kikötő felé ballag; ott hajója nemsokára kifut a tengerre. Érezhetően hideg volt. Egy vendéglátó előtt rongyos kisfiú ácsorgott. A kapitány a vállára tette a kezét és megkérdezte: „Mit csinálsz itt, kisfiam?” Szomorúan felelt a kisfiú: „Nézem azt a sok finomságot, amit ott bent esznek.” „Még egy fél órában van a hajó indulásig – mondta a kapitány – ha rendesen meg lennél mosakodva, fésülködve és tiszta, rendes lenne a ruhád, bevinnék az étterembe és rendelnék neked valamit.” A kedves szavaktól majdnem elpityeredett a kisfiú. Kezével gyorsan megsimította a haját és mondta: „Már készen vagyok.” A kapitány pedig ránézett: „Kitűnő! Gyerünk az étterembe ebédelni.”

A gyerek láthatóan élvezte az ételt, a kapitány pedig kérdezősködött: „Hol van édesanyád?” „Meghalt négy éves koromban.” „És apád?” „Mióta anyám meghalt, nem láttam.” „Ki viseli gondodat?” faggatta tovább a kapitány? A kisfiú a világ legtermészetesebb hangján felelt: „Mikor anya beteg volt, azt mondta, Jézus Krisztus majd gondot visel rám; megtanított arra, hogy az Úr Jézushoz imádkozzam, és Őt szeressem.” „Ha rendes ruhád lenne, tiszta az arcod, akkor magammal vinnék a hajóra és

szolgám lehetnél.” A kisfiú a kapitány szemébe nézett és ezt válaszolta: „Kapitány úr, készen vagyok.” „Gyere fiam, most már az enyém vagy.”

A hajón így mutatta be a matrózoknak: „Ő az én kis szolgám, a neve: „Már készen vagyok.” Mindig készen van, ezért ne is adjatok neki más nevet. A kisfiú új ruhákat kapott és hűségesen ellátta szolgálatát. A tiszt nagyon megszerette.

Nemsokára a fiú megbetegedett. Pár nap múlva a hajóorvos azt mondta a kapitánynak: „Mindent megtettem, ami tőlem telt. A fiú súlyosan beteg, nem gyógyul meg többé.” A tiszt könyörgött: „Mentse meg, nem akarom elveszíteni!” Ennek ellenére a gyermek állapota rohamosan romlott. Halála előtt röviden hívta „Már készen” a kapitányt. Nagyon szerette és alig hallhatóan így szólt hozzá: „Kapitány úr, én úgy szeretlek, te olyan jó voltál hozzám... de tudod, én most az Úr Jézushoz megyek. Nem akarod-e te is átadni a szivedet Neki, hogy a mennyben együtt legyünk? Jézus Krisztus téged is szeret. Nem akarod, hogy téged is megszabadítson, hogy keresztény lehess?” A kapitány alig tudott szólni a meghatottságtól: „Igen, én is gondoltam már rá, hamarosan sor kerül majd erre is.” „De mikor?”- kérdezte a fiú? „Mikor leszel készen arra, hogy a szivedet átadd az Úr Jézusnak?” „Nos, nagyon soká nem várok veled.” „Kapitány úr, kérek, engedd, hogy az Úr Jézus megszabadítson. Mikor leszel készen rá? És könnyek folytak az arcán. Erre a tiszt letérdelt és így imádkozott: „Már most készen vagyok, már most...” És ott térdepelve átadta a tiszt a szívét az Úr Jézusnak.

Kedves olvasóm, te készen vagy?

*Egy történet
a „Jézus Krisztus megtalált” c.
gyermeknek szóló kis könyvecskéből*

Várható programok

Szeptember 13-tól elkezdődnek gyülekezetünkben a **hittanórai alkalmak**. Több csoportban tartjuk az órákat, foglalkozásokat a korosztályoknak megfelelően.

Helyszín: Szilády Á. u. 22. gyülekezeti terem

A hittanórák, foglalkozások alkalmai a tanévnyitó istentisztelet után konkretizálódnak.

Új program! Elkezdjük az **ovis foglalkozásokat** óvodás korú gyermekek részére

Érdeklődés: 06-20-824 56 29 – es számon, ill. a hirene@citromail.hu e-mail címen

Új lehetőség! Istentiszteleti alkalmainkon megszervezzük a kicsi gyermekek külön foglalkoztatását gyülekezeti szobánkban. Ezzel a szülőknek szeretnénk lehetőséget biztosítani az istentiszteleten való részvételre.

Szeptember 20 után folytatjuk a **felnőtt bibliaórai alkalmainkat** gyülekezeti termünkben. Immár másfél éve tartjuk a felnőttek számára ezeket az alkalmakat, amelyeken eddig átl. 10-12 fő vett részt. Nagy lehetőség mindenkinek, hogy egy közösségben együtt gondolkozhatunk a Szentírás üzenetein. Sokunknak nem volt lehetőségünk gyermekkorban megismerni a Biblia igazságait, az örök szellemi értékeket. Azoknak a felnőtteknek kínál lehetőséget, akik igényesek, akik fontosnak tartják életükben a keresztyény értékeket. Ezeken az alkalmakon átélhetjük a közösség áldásait, a lelki feltöltődést egy kellemes társaságban. Várjuk az érdeklődőket!

Új program! Októbertől elkezdődnek **könyvtári alkalmaink**. Sok értékes könyvünket ajánljuk az érdeklődők figyelmébe. A könyvtári órák alatt lehetőség van beszélgetésre, egy kellemes környezetben zenehallgatásra, egy meleg tea elfogyasztására.

Októbertől havonta egy alkalommal hétvégeken **előadást** szervezünk meghívott **neves előadókkal**. Az előadások után testvéri együtt-maradásra lesz lehetőség tea, süti mellett. Az előadások anyagát megjelentetjük DVD-n, írásos formában, így mindenki számára elérhető lesz.

Új program! Októbertől **gyülekezeti sport** –ot szervezünk, ennek keretében közös futásra, asztaliteniszezésre, erdei kirándulásra lesz lehetőség.

Egyházunkban igen fontos hangsúly van a **személyes találkozásoknak, a lelki beszélgetéseknek**. Fontosnak tartjuk, hogy erre lehetőséget biztosítsunk gyülekezeti szobánkban hét közben is megfelelő csendes körülmények között.

Érdeklődés: 06-20-824 56 29 – es számon, ill. a hirene@citromail.hu e-mail címen

Új alkalom! Októbertől hetente egy alkalommal **keresztyény meditáció** lesz gyülekezeti szobánkban. Többek részéről van igény közös elcsendesedésre, feltöltődésre a csendes meditáció, imádság által.

Taizei imaestjeink folytatódnak az eddigiek szerint minden hó utolsó szombatján este 6 órakor ökumenikus formában az egység, a testvéri összetartás jegyében.

Kedves Testvérünk!

Alkalmainkra szeretettel várunk mindenkit!

Programjainkat tekintse meg honlapunkon: kiskunhalas.lutheran.hu

